

miſſionen, det forklarer, at der endnu helt vel kan indkomme Sager for den, og der ligger alſaa med Nødvendighed deri, at dens Forretninger ingenlunde kunne ſiges at være ſaa nær ved Afſlutning, ſom Udvalget i ſin Betænkning har forudſat. Jeg ſkal bemærke, at man maafkee dengang, Loven i ſin Tid blev udgivet, neppe tydeligt har foreſtillet ſig, hvilke betydelige Arbejder der her var Spørgſmaal om, og man har maafkee heller neppe tænkt over, hvor vanſkeligt det vilde blive at faae dygtige Mænd til at overtage Forretningerne, og det ſkal navnlig have havt en ikke ringe Indflydſe i den Henſeende, at Loven af 14de April 1852 nedſatte Diacterne. Diſſe Omſtændigheder tilſammen have gjort, at der endnu paahviler Overtiendecommiſſionen et meget væſentligt Arbejde. Naar det i Betænkningen ſiges, at der fortiden er 63 Sager til Paafjendſe, og at de 20 af diſſe alſaa maae være indankede i 1855, ſaa er denne Slutning ikke ganſke correct. Den er aabenbart fremkommet derved, at det er oplyſt, at der i Maret 1856 er indanket 43 Sager, men det kan meget godt være, at en Sag, uagtet den er indkommet ſidligere end en anden, kan blive afgjort tidligere end denne, idet Parterne jo nemlig ſtulle have Leilighed til at yttre ſig om Sagen.

Paa Grund af, hvad jeg ſaaledes har anført, maa jeg dog henſtille til Udvalget og til Thinget, om det er ganſke rigtigt, ligeover for denne Sags factiſke Stilling og ligeoverfor en udtrykkelig Beſtemmelse i Loven af 1852, at nedſætte det Beløb, hvorom der her er Spørgſmaal, med 200 Rd.

Ordføveren: Ja, jeg ſkal rigtignok ikke nægte, at jeg, efter at have gjort mig nærmere bekendt med de gjældende Lovbeſtemmelſer, har ſaaet nogen Tvivl i den Henſeende, men jeg ſkal dog ogſaa tillade mig at henlede den ærede Miniſters Opmærksomhed paa § 17 i Loven, ſom vil have givet de tidligere Indenrigsminiſtre Leilighed til at fremme Sagerne noget hurtigere, end ſheet er. Det er derfor viſnok ikke nogen ganſke urigtig Forudſætning, hvorfra Udvalget er gaaet ud, naar det har antaget, at Sagerne kunde have været frem-

mede noget mere. Forøvrigt ſkal jeg gjøre opmærksom paa, at ſelv om Rigsdagen for Tiden kun maaatte bevilge de 800 Rd., vil der jo ikke være nogen ſærdeles ſtor Fare derved, idet det jo altid ſtaaer i Miniſteriets Magt, inden diſſe 800 Rd. ville være brugte eller i al Fald naar de ere paa det Overſte, at komme med et Forlangende til Rigsdagen, hvis det nemlig maaatte viſe ſig, at der er Mere fornødent; men jeg indrømmer, at Sagen ingenlunde nu ſtaaer ſaa klar for mig, ſom den har ſtaaet tidligere.

Indenrigsminiſteren: Den ærede Ordfører bemærkede, at § 17 indeholdt en Beſtemmelse, iſølge hvilken Indenrigsminiſteriet havde kunnet bidrage til Forretningernes hurtigere Fremme; denne Beſtemmelse ſiger nemlig, at „hvis det, for at fremme Diemedet af nærværende Lov, maaatte findes henſigtsmæssigt at dele enkelte af de nuværende Amtstiendecommiſſioner i flere Diſtricter, i hvilke der da bliver oprettet nye Amtstiendecommiſſioner, ſaa er Indenrigsminiſteriet bemyndiget til at foranſtalte det i ſaa Henſeende Fornødne.“ Ja, det er meget rigtigt, men derſom det ærede Udvalg havde ſpurgt Miniſteriet, om denne Bemyndigelse ikke var benyttet, ſaa vilde Svaret i ſaa Henſeende være blevet, at den er blevet benyttet i meget ſtort Omfang. Der er nemlig for Dieblikket over 40 ſaadanne Tiendecommiſſioner, men ikke deſſomindre har det ikke været muligt at faae Lovens Gjennemførelſe fremmet ſaa betimeligt, at der jo er et betydeligt Antal Sager endnu ſvævende for Overtiendecommiſſionen. Derſom det paa nogen Maade kunde intereſſere Thinget, kunde jeg gjerne oplyſe det om, i hvilket Omfang denne Bemyndigelse har været benyttet. — Der er endnu flere Amtstiendecommiſſioner, for hvilke Henſtanden forſt er udløbet ganſke nylig; der er andre, for hvilke Henſtanden endnu løber. Jeg kan ſaaledes virkelig ikke ſee rettere, end at den foreſlaaede Nedſættelse af det forlangte Beløb ikke er ganſke beſøiet, og det glæder mig ogſaa, at den ærede Ordfører er kommen mig endeel nærmere end tidligere i ſaa Henſeende. Jeg vil meget nødig, netop ved et Spørgſmaal ſom dette, gjøre overordentlig ſtærkt gjældende, hvad jeg for-